

Adorjáni Levente

Akárcsak a bibliai Sámuel, ő is az isteni dolgokban foglalatossá vált, családban született. Lelkészi család harmadik gyermekeként jött a világra 1950. június 15-én. Gyermekkorának legnagyobb részét édesapja, Adorjáni Rudolf szolgálati helyén, Szőkefalván töltötte. A Dicsőszentmártonban elvégzett középiskolai évek után 1969–1973 között, követve édesapja lépteit, elvégezte a teológiai tanulmányokat a kolozsvári Egyetemi Fokú Egységes Protestáns Teológiai Intézetben, ahol 1973 júniusában sikeresen szakvizsgázott. 1976. december 5-én a marosvásárhelyi Zsinati Főtanácson szentelték lelkésszé.

Szolgálatát 1973. szeptember 1-jén kezdte Ravában, ahol 1979. július 28-án kötötte össze életútját feleségével, Buzogány Gyöngyvérrel. Nemcsak a családi élet örömeit és feladatait osztották meg, de a tiszteletes asszony társa és támasza lett a lelkeszi szolgálat szép és nehéz útján is. Házasságukat két fiúgyermekkel, Zsolttal és Balázssal áldotta meg az Úr.

Ravai szolgálatát követően 1993. október 1-jétől 14 éven keresztül Ürmös unitárius gyülekezetét szolgálta. A lelkeszi szolgálat minden örömét és keserűségét megízlelte ezekben az években. A kihívások és nehézségek ellenére ajkán az evangélium nem hallgatott el, és mindvégig szem előtt tartotta, hogy kinek a szolgálatába szegődött.

Utolsó tíz szolgálati évét 2007. május 1-jétől a sepsiszentkirályi és botfalusi közösségekben töltötte. Otthonra, csendre talált, s ebben az otthonos hangulatban feleségével együtt lelkesedéssel vigyázták a rájuk bízott nyáját. Szívén viselte a sepsiszentkirályi templom ügyét, kitartással és lelkiismeretesen pásztorkodta a szórványsorsban élő botfalusi gyülekezetet.

Negyvennégy évnyi szolgálat után, 2017. július 1-jén vonult nyugdíjba. Amire azonban az Úr elhívta, azt soha nem hagyta el. Boldogság volt számára gyermekeinek, unokáinak közelsége, de szeretetteljes figyelemmel követte a szentkirályi gyülekezet és az unitárius anyaszentegyház életét is. Súlyosbodó betegsége ellenére ragaszkodott ahhoz, hogy a szentkirályi templom újjászületéséért hálát adhasson az ünnepi istentisztelet alkalmával, és őszinte örömmel szemlélte a fiatal lelkesz áldásos szolgálatát.

Szeretteit bátorítva 2023. január 13-án búcsúzott el. Ma eljön az Úr, megáll és megszólít, hogy emlékezzünk és hálát adjunk életéért, szolgálatáért. Úgy méltó a búcsú és az emlékezés, ha meghalljuk az Úr szavát: benne bízva, őt dicsérve és ebben az életútban az ő akaratát felfedezve mondjuk ki a fájdalmas búcsúszót.

Temetési szertartása 2023. január 15-én volt a sepsiszentkirályi unitárius templomból. A gyászszertartást Bartha-Pál Aba helyi lelkesz Róm 5,3–5 alapján

végezte, András Benedek főjegyző a főhatóság, e sorok írója esperesként az egyházkör, Fekete Levente nagyjait lelkész pedig az Unitárius Lelkészek Országos Szövetsége nevében búcsúztatta.

Isten legyen vele, Isten legyen velünk!

Szabó Előd